

Историја српског језика (личне замјенице)

1. Укратко објаснити номинатив једнине личне замјенице за треће лице и начин на који су добијени енклитички облици замјенице за треће лице у историји српског језика.

2. У наредним повељама објасните назначене примјере – зеленом бојом обиљежене облике личних замјеница (одредити лице, број, падеж, наставак, тамо где је потребно објаснити да ли је у питању ортотонички или енклитички облик):

МАТИЈА НИНОСЛАВ, БОСАНСКИ БАН, ДУБРОВЧАНИМА
(1240)

У име отьца и сина и светога азъ рабъ божи Матѣи именемъ банъ босњски Нинославъ
кльнѣ се обѣкинѣ дѣбровъчъкои да стою с вами 8 миръ и 8 свакѣ правъдѣ. како съ стали мои
старѣ. и да свободно ходите и мои земли да ви нѣ десетка никогаре. ако ви тько 8чини
кривинѣ моихъ кмети да се при прѣдъ мномъ. ако ви ћа |8чинчѣ| кривинѣ да |съмъ| ћа
кривъ. и ако се разратите съ кралемъ съ рашкимъ да васъ не дамъ съ всѣмъ вашимъ
добиткомъ. и са ви 8хранѣ. 8 что се 8чинило прѣе или |по|слѣ да се при а да нѣ изма. нѣ да є
правъда. и не бѣше мое печати велие. однесена |ми| бѣше. да |ов|ози є моѣ печать. ка є при
книзи. а се не 8земле десетъка. до колѣ смы живъ и мое дѣете и мое 8нчче. кто сиє прѣскочи.
да є клѣть... да прида 8 дѣбровънику. да на ме не 8стане никъторе. да ће съмъ радъ правъдѣ
8чине. и ако пра|въде| не 8чинѣ. да съмъ кривъ.

1243. Стефан Радослав, краљ српски, одриче Дубровчанима, да ће их ослободити царине и осталых давања, ако се врати на краљевство.

Mon. Serb. XXIII

† Стѣфанъ. въ Христа Бога вѣрны краль всѣхъ рашкихъ земль и тревоуничкихъ.
ѹгноука свѣтаго Симѣона Немане и сынь пръвовѣнчаннаго крала блажено почившага
Стѣфана монаха. Радославъ. Въ лѣто. 1240. излѣзохъ прѣдъ братомъ ми Владиславомъ
за пра|вѣрига моега и за югова ради великаго прѣклѣтъвства. придохъ оу си градъ
Дубровъникъ: кнезъ Петре Болеславикъ и Тврдѣ Крвсикъ и съ всѣми властели швѣкиновъ
градъсковъ ѿдь мала и до велига прикше ме съ почестию. и много ме почтише. и
пра|вѣрно ми послужише. Видѣ краљество ми толикоу ѿдь нихъ почсть и вѣро

послоуженије и сике оучинивъ **имъ** и оутврдихъ такоре ако ми Богъ да и боудоу гospодарь...

Паштровске исправе

1599. Државни архив, Цетиње

չ ице չса аминь....

предь (најма) съднаца пацрвић(ъ)... и злесе радо дајовић на ице николе илноевића и рече ето (шт) када биеше поконни вѣкцирь балић ѿ стране негове господинь попъ стнепань и пита нико илноевићу кћеръ негову за Ѹнѧка вѣкцирова кога биеше Ѹзхранно ѿ малаха днетета кон речени илноевићу обећа мѡ и кћеръ и парћи¹⁰ по Ѣакону Ѣемљенскову и внерѹ даше и контенти бише и паке и речени поконни вѣкцирь остави չ таставменту да тан Ѹнѧкъ има Ѹзеть кћеръ реченога нике да женѹ свою како внерѹ биехѹ дали. ако ли неће тан кћеръ никову Ѹзеть да свою женѹ да non има платити парћију ѿ добаръ вѣнцировије како չ реченоји тестаменту пише а сада ъзра главина отаџ реченога Ѹнѧка вѣкцирова не хоће да негову синь Ѹзме тан дневонију за женѹ а так(е) стварь инесу се чиниле չ нашѹ Ѹедлахъ него се внерѹ мант(е)нала вазда за тон **ви** молиць почтени съдне и властеле да ми правду Ѹчините како **ви** є Богъ најчно չ тон ѿговори речени ъзра главина почтени съдне и властеле мене вѣкцирь облега сва добра негова չ парћију како имамъ по сведочији а и да тан дневонију иисамъ питань ни на внерѹ био ни о тогај знао иници нити є мон синь о тонџи дневоци (интенат) био ни не хоће. и Ѹкаџа жадицѹ ѿ парћије што мѡ є вѣкцирь био (вистао) и мандатъ госпотски и рече молиць **ви** почтени съдне да **ви** є правда препоручена ере мон синь не хоће тен дневоније... а писах иа иванъ жинтиланџа канџалије Ѹзборски по Ѣаповиједи .

Манастир Прасквица. 1581, бр. 108.

Ѥ.Ф.Ѥ.(Ѥ). на ѕн. ѕенара չ пацрвиће

предь съднаца пацрвићу стнепаномъ данковићу радомъ алексинићу и николомъ вѣковићу и петромъ харвоневићемъ и предь ѕ. воневоде Ѹзборске и двадесети и четири власте ѿ **ви**. племенахъ закле се днаконъ стефанъ синь поконнога попа марка и подъ неговомъ Ѣаклетвомъ рече све право казати како ће Ѣдола писати.

И рече побратији смо се с андројији синоди мара ранна ѿ наше добре воле и лубласмо се и (х)оћаше онъ չ мене а иа չ нега и два **ни** маро ранњу ѿ кѹ(ћ) негову и ми поћосмо и рече **ни** маро ранњу хоте да поћемо չ кѹ(ћ) Ѹзка данкова и да крадемо...

ДАБ.Майн./1775. 1-18.1

...ако прећоли платићемо све што је Ѹчинио оби два наши брата, ако ли би Ѹмаро мон синь ето **ви** свеколико пакъ **га** днелнте **ви** три сестре на троје по моножи смрти. и тако смо ми два кмета (слимисмо барету) станъкѹ ини.това и неговоји жене кати да (ни) погоди је ѿве речи и тако рече станъко и негова жена иа ћу **ви** претекатъ (д)оклена вићу што ће штъ нега битъ...